

21 mrt 2004 -18:00

MINISTERRAAD VAN 21 MAART 2004

De Ministerraad heeft zondag, in Oostende, de punten rond het thema "Levenskwaliteit" verder bestudeerd.

De Ministerraad heeft zondag, in Oostende, de punten rond het thema "Levenskwaliteit" verder bestudeerd.

Tijdens de buitengewone Ministerraad van Oostende werden de negen hefbomen behandeld, te weten: sociale zekerheid en sociale uitsluiting, senioren en pensioenen, milieu en Kyoto, verkeersveiligheid en mobiliteit, grootstedenbeleid, gezondheid en werkomgeving, familie en gezin, sociale economie en administratieve vereenvoudiging.

FOD Kancelarij van de Eerste Minister - Algemene Directie
Externe Communicatie
Wetstraat 16
1000 Brussel
België
+32 2 501 02 11
<https://kanselarij.belgium.be>

Thomas Ferri
Redactiedienst (NL)
+32 2 287 41 42
+32 471 67 07 73
thomas.ferri@premier.fed.be

Christophe Springael
Redactiedienst (FR)
+32 2 287 41 92
+32 477 59 14 37
christophe.springael@premier.fed.be

21 mrt 2004 -18:00

Hoort bij [MINISTERRAAD VAN 21 MAART 2004](#)

Verhoging IGO

Op voorstel van de heer Frank Vandenbroucke, Minister van Werk en Pensioenen, en mevrouw Marie Arena, Minister van Maatschappelijke Integratie, keurde de Ministerraad een jaarlijkse verhoging met 10 euro per maand goed van het basisbedrag van de Inkomensgarantie voor Ouderen (IGO). De verhogingen komen er op 1 september 2004, 1 december 2005, 1 december 2006 en 1 december 2007.

Op voorstel van de heer Frank Vandenbroucke, Minister van Werk en Pensioenen, en mevrouw Marie Arena, Minister van Maatschappelijke Integratie, keurde de Ministerraad een jaarlijkse verhoging met 10 euro per maand goed van het basisbedrag van de Inkomensgarantie voor Ouderen (IGO). De verhogingen komen er op 1 september 2004, 1 december 2005, 1 december 2006 en 1 december 2007.

De voorbije jaren zijn de inkomens van de sociale rechthebbenden merkelijk minder gestegen dan bij de rest van de bevolking. Zo zijn de minimumuitkeringen van de sociale zekerheid tijdens de periode 1985-1997 met 20 à 30% gedaald volgens de gezinscategorie, dit ten opzichte van het gemiddeld netto-inkomen. Tijdens de voorbije legislatuur werd dit verschijnsel een eerste maal gecorrigeerd door de sociale uitkeringen met 4% te verhogen. Het leefloon en - om een globale cohesie te verzekeren in het sociaal beschermingsstelsel - de andere sociale uitkeringen die zich op hetzelfde niveau bevinden als het leefloon, zullen zodanig worden verhoogd dat op het einde van de legislatuur een stijging van 4% wordt bereikt. Deze verhoging zal worden toegepast voor de volgende sociale uitkeringen:- leefloon, - maatschappelijke steun, - wachtuitkering van jonge alleenstaanden, - invaliditeitsuitkering van onregelmatige werknemers,- uitkeringen voor gehandicapten. Anderzijds werd besloten het basisbedrag van de inkomensgarantie voor ouderen (IGO) jaarlijks te verhogen om tegen 2007 een verhoging van 40? per maand te bereiken. De IGO kan aangevraagd worden via het gemeentebestuur.

Gepubliceerd door FOD Kanselarij van de Eerste Minister - algemene directie Externe Communicatie

Persdienst van minister van Middenstand, KMO's, Zelfstandigen en Landbouw
Sabine Laruelle
Guldenvlieslaan 87
1060 Brussel
België
+32 2 250 03 03
<http://www.sabinelaruelle.be>

21 mrt 2004 -18:00

Hoort bij [MINISTERRAAD VAN 21 MAART 2004](#)

Uitkeringen aanpassen aan de welvaart

Op voorstel van de heer Rudy Demotte, Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en de heer Frank Vandenbroucke, Minister van Werk en Pensioenen, heeft de Ministerraad zich akkoord verklaard met het invoeren van een tweejaarlijks mechanisme voor het aanpassen van uitkeringen aan de welvaart. De sociale partners zullen daarbij een belangrijke rol spelen. Voor de aanpassingen die ingaan in 2007 en daarna zullen zij voorstellen kunnen doen. Als de regering die afwijst, zal ze dat moeten motiveren en kunnen de sociale partners een nieuw voorstel voorleggen. Voor de jaren 2005 tot en met 2007 heeft de regering nu al beslist welke aanpassingen er zullen gebeuren. De aanpassingen voor 2007 zullen kunnen bijgestuurd worden op voorstel van de sociale partners.

Op voorstel van de heer Rudy Demotte, Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en de heer Frank Vandenbroucke, Minister van Werk en Pensioenen, heeft de Ministerraad zich akkoord verklaard met het invoeren van een tweejaarlijks mechanisme voor het aanpassen van uitkeringen aan de welvaart. De sociale partners zullen daarbij een belangrijke rol spelen. Voor de aanpassingen die ingaan in 2007 en daarna zullen zij voorstellen kunnen doen. Als de regering die afwijst, zal ze dat moeten motiveren en kunnen de sociale partners een nieuw voorstel voorleggen. Voor de jaren 2005 tot en met 2007 heeft de regering nu al beslist welke aanpassingen er zullen gebeuren. De aanpassingen voor 2007 zullen kunnen bijgestuurd worden op voorstel van de sociale partners.

Deze techniek geeft hen extra inspraak, maar hij brengt ook een extra verantwoordelijkheid mee. Om voldoende marge te creëren voor welvaartsaanpassingen moeten er immers veel meer mensen aan de slag. Voor de jaren 2005 tot en met 2007 heeft de regering nu al beslist welke aanpassingen er zullen gebeuren. De aanpassingen voor 2007 zullen kunnen bijgestuurd worden op voorstel van de sociale partners. Uitkeringen verhogen normaal gezien alleen als de index van de consumptieprijzen een bepaalde grens overschrijdt. Op die manier wordt de koopkracht van de uitkeringsgerechtigden gevrijwaard: ze kunnen dus met hun uitkering steeds dezelfde goederen kopen, ook al worden deze duurder. Lonen stijgen echter een stuk sneller en de uitkeringen houden er geen gelijke tred mee. Bovendien lopen oude uitkeringen steeds meer achter ten opzichte van nieuwe, omdat de nieuwe op basis van hogere lonen berekend zijn. Als we er voor willen zorgen dat dit fenomeen binnen de perken blijft, dan moeten we de uitkeringen regelmatig aanpassen aan de welvaart. Voor de pensioenen werknemers en zelfstandigen werden dergelijke aanpassingen de laatste jaren al doorgevoerd: iedereen die in 1995 of vroeger met pensioen is gegaan, heeft intussen 2% opslag gekregen bovenop de index. De aanpassingen die in de periode 2005-2007 zullen gebeuren zijn de volgende: - aanpassing loonplafonds: * arbeidsongevallen en beroepsziekten: optrekken naar niveau invaliditeit* invaliditeit, arbeidsongevallen en beroepsziekten: +2% in 2005* voor 2007 zal een enveloppe beschikbaar zijn waarover de sociale partners zullen kunnen onderhandelen - aanpassing uitkeringen: De regering voorziet een welvaartsaanpassing voor pensioenen, arbeidsongevallen, beroepsziekten en invaliditeit voor uitkeringen van* acht jaar en ouder in 2005 (dus

gestart in 1997 of vroeger);* zeven jaar in 2006 (dus gestart in 1998 of 1999);* zes jaar en ouder in 2007 (dus gestart in 2000 of 2001). Voor de aanpassing in 2007 zullen de sociale partners alternatieven kunnen voorstellen.- aanpassing vergoedingsplafonds:* invaliditeit: optrekken zodat gezinshoofden voortaan steeds 65% krijgen van gederfde loon en alleenstaanden 50%Welvaartsaanpassingen zijn voor de betrokkenen vaak niet spectaculair, maar ze kosten wel handenvol geld. Om zeker te zijn dat de aanpassingen toch geregeld gebeuren, wordt nu een mechanisme ingevoerd. Dat zal gelden voor alle uitkeringen van de sociale zekerheid: pensioenen, ziekte- en invaliditeitsuitkeringen, arbeidsongevallen, beroepsziekten en werkloosheid. Voor 2007 en de jaren daarna zal de regering om de twee jaar advies vragen aan de sociale partners via de Nationale Arbeidsraad en de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven. Voor de beslissingen die in Oostende al genomen zijn over 2007 kunnen de sociale partners nog alternatieven voorstellen.

Gepubliceerd door FOD Kanselarij van de Eerste Minister - algemene directie Externe Communicatie

Persdienst van minister van Middenstand, KMO's,
Zelfstandigen en Landbouw Sabine Laruelle
Guldenvlieslaan 87
1060 Brussel
België
+32 2 250 03 03
<http://www.sabinelaruelle.be>

21 mrt 2004 -18:00

Hoort bij [MINISTERRAAD VAN 21 MAART 2004](#)

Betere verzekerbbaarheid van chronische zieken en gehandicapten

Op voorstel van Mevrouw Fientje Moerman, Minister van Economie, heeft de Ministerraad beslist de mogelijkheid van verzekeringsmaatschappijen om de zogenaamde "levenslange verzekeringen" eenzijdig op te zeggen, sterk in te perken. Ook krijgen de werknemers het recht om collectieve verzekeringen die ze via hun werkgever hebben, onder dezelfde voorwaarden voort te zetten na hun pensioen of het verlies van hun job.

Op voorstel van Mevrouw Fientje Moerman, Minister van Economie, heeft de Ministerraad beslist de mogelijkheid van verzekeringsmaatschappijen om de zogenaamde "levenslange verzekeringen" eenzijdig op te zeggen, sterk in te perken. Ook krijgen de werknemers het recht om collectieve verzekeringen die ze via hun werkgever hebben, onder dezelfde voorwaarden voort te zetten na hun pensioen of het verlies van hun job.

Een werkgroep zal tegen het eind van dit jaar verdere voorstellen formuleren over de overige verzekeringsproblemen waarmee zieken en gehandicapten worden geconfronteerd. Voortaan zullen verzekeringen in bepaalde gevoelige verzekeringstakken levenslang gelden. Dat betekent dat de bestaande dekkingsvoorwaarden behouden blijven als de verzekerde tijdens de duur van bepaalde verzekeringen mindervalide of gehandicapt, ernstig of chronisch ziek wordt. Het gaat over de hospitalisatieverzekering, de aanvullende ziektekostenverzekering, de aanvullende arbeidsongeschiktheidsverzekering, de aanvullende invaliditeitsverzekering, de verzekering gewaarborgd inkomen, de levensverzekering en schuldsaldoverzekering. Ook wordt de individuele voortzetting van collectieve verzekeringen gegarandeerd. Steeds meer mensen zijn immers samen met hun gezinsleden verzekerd via collectieve verzekeringen, afgesloten door hun werkgever. Deze collectieve verzekeringen bieden dekking tegen overlijden, hospitalisatie, ziektekosten, arbeidsongeschiktheid, invaliditeit, gewaarborgd inkomen, enz. In geval van jobverlies tengevolge van ontslag, faillissement of vereffening van de werkgever of in geval van pensionering, kan de verzekeraar voortaan de dekkingsvoorwaarden niet meer wijzigen in geval van individuele voortzetting van de verzekering. Het feit dat iemand zijn job verliest of met pensioen gaat, verandert immers niets aan het verzekerde risico. Dit betekent dat personen met intussen opgetreden handicaps en/of ziekten verder verzekerd blijven. De premie van de individuele verzekering zal voortaan berekend worden op basis van de beoordelingselementen die bestonden op het ogenblik van de toetreding tot de oorspronkelijke groepsverzekering. Met deze twee maatregelen beoogt Minister van Economie Fientje Moerman (bevoegd voor verzekeringen) de verzekeringstoestand van iedereen, en in het bijzonder van zieken en gehandicapten te verbeteren. De noodzakelijke wetsontwerpen zullen nog voor het zomerreces worden voorgelegd. Tenslotte zal een werkgroep onder leiding van Minister Fientje Moerman voor het einde van dit jaar het geheel van de overige verzekeringsproblemen onderzoeken waarmee zieken en gehandicapten worden geconfronteerd en voorstellen terzake formuleren.

Gepubliceerd door FOD Kanselarij van de Eerste Minister - algemene directie Externe Communicatie

21 mrt 2004 -18:00

Hoort bij [MINISTERRAAD VAN 21 MAART 2004](#)

Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten (FCUD)

Uit de gesprekken in het kader van de Staten-Generaal van de Gezinnen is nogmaals nadrukkelijk gebleken dat de Belgische gezinnen nood hebben aan meer ruimte om hun gezinsleven en hun beroepsleven met elkaar te verzoenen. Zij hebben daarbij vooral behoefte aan een betere kinderopvang en aan meer aangepaste verlofperiodes.

Uit de gesprekken in het kader van de Staten-Generaal van de Gezinnen is nogmaals nadrukkelijk gebleken dat de Belgische gezinnen nood hebben aan meer ruimte om hun gezinsleven en hun beroepsleven met elkaar te verzoenen. Zij hebben daarbij vooral behoefte aan een betere kinderopvang en aan meer aangepaste verlofperiodes.

Wat betreft kinderopvang noteerde Isabelle Simonis, Staatssecretaris voor het Gezin en voor Personen met een Handicap, een behoefte zowel op het vlak van klassieke opvang in kribben, als aan buitenschoolse opvang, opvang in noodsituaties en opvang in het kader van onregelmatige werkuren of flexibele werkuren. Voor vele ouders is het nog altijd moeilijk om een degelijke opvang te vinden en in alle rust te kunnen werken. Dit heeft uiteraard gevolgen wat betreft de gelijkheid van kansen voor mannen en vrouwen op de arbeidsmarkt. Vaak is het namelijk de vrouw die haar loopbaan opoffert, als er geen bevredigende oplossing is voor kinderopvang. Om deze vrouwen de kans te geven hun professionele leven volop te ontwikkelen, moet het aanbod qua kinderopvang aanzienlijk uitgebreid worden. Om de levenskwaliteit van de gezinnen te verbeteren en om de werkgelegenheid in kinderopvang te bevorderen, zal de federale overheid de middelen die thans via het FCUD aan de buitenschoolse kinderopvang gewijd worden, met 30% verhogen. Hetzij een bedrag van 15 miljoen euro per jaar, vanaf 2005, met 10% stijging per jaar, tot in 2008.

Gepubliceerd door FOD Kanselarij van de Eerste Minister - algemene directie Externe Communicatie

21 mrt 2004 -18:00

Hoort bij [MINISTERRAAD VAN 21 MAART 2004](#)

Bestrijding van de digitale kloof

De Ministerraad heeft Marie Arena, Minister voor maatschappelijke Integratie, in samenwerking met Staatssecretaris Peter Vanvelthoven, belast met de coördinatie bij het opstellen van het Nationaal actieplan voor de digitale insluiting, in overleg met de betrokken Ministers. De Ministerraad heeft tevens de krachtlijnen van haar globaal plan voor de bestrijding van de digitale kloof goedgekeurd.

De Ministerraad heeft Marie Arena, Minister voor maatschappelijke Integratie, in samenwerking met Staatssecretaris Peter Vanvelthoven, belast met de coördinatie bij het opstellen van het Nationaal actieplan voor de digitale insluiting, in overleg met de betrokken Ministers. De Ministerraad heeft tevens de krachtlijnen van haar globaal plan voor de bestrijding van de digitale kloof goedgekeurd.

DE MAATREGEL Het plan voor de bestrijding van de digitale kloof steunt op de volgende grote krachtlijnen :
- de inventaris opmaken van de bestaande maatregelen op federaal, gewestelijk, gemeenschaps-en lokaal vlak, - de federale ministers aanzetten tot het opstarten van pilootprojecten, - de Minister van Maatschappelijke Integratie zal, in samenwerking met de Staatssecretaris voor de Informatisering van de Staat, het opstellen van het Nationaal actieplan voor de digitale insluiting coördineren, - vanaf 2005 zal er een nieuwe begrotingslijn worden ingevoerd voor de bestrijding van de digitale kloof.

DE CONTEXT De digitale kloof. Wat is dat ? De digitale kloof wordt steeds breder in België. De uitvoering van een efficiënt strijdplan wordt dus dringend. Maar wat verstaat men onder " digitale kloof " ? De digitale kloof drukt desociale tweedeling uit op het vlak van de verspreiding en het gebruik van de informatietechnologie. Dit verschijnsel vergroot de " dualisering " tussen de " meest bevoorrechten " en de " minst bevoorrechten ". Wat zijn de oorzaken van de digitale kloof ? Eerst en vooral is er de moeilijke toegang tot de informatie en communicatie technologie (ICT) en tot het Internet, veroorzaakt door een te laag gezinsinkomen. Dit is veruit de meest determinerende factor. Zo zijn er in België 24 computers voor 100 inwoners, wat duidelijk minder is dan in andere landen van Europa. Slechts één gezin op twee beschikt thuis over een PC en 51% van de Belgen heeft nog nooit een beroep gedaan op informatica ... De moeilijkheden bij het gebruik vormen eveneens een oorzaak : slechts 36,4% van de Belgische gezinnen beschikt over een internetverbinding (meer dan 60 % in Nederland). Slechts een derde van de Belgen gebruikt af en toe het Internet (tegen 53 % in Nederland). Daar tegenover staat dat 93 % van de Belgische bedrijven verbonden zijn met het Internet. De digitale kloof scheidt ook mannen en vrouwen. De vrouwen zijn sterk ondervertegenwoordigd in de ICT beroepen en vooral talrijk aanwezig in activiteiten die geen gelegenheid bieden om met deze technologieën om te gaan. In België gebruikt 19,7 % van de vrouwen thuis de PC voor het werk en 23,9 % voor privé zaken, tegen respectievelijk 24,2% en 34,4% voor de mannen. Maar het aantal vrouwelijke internetgebruikers stijgt sneller dan het aantal mannelijke gebruikers. Globaal gezien zijn de minder gegoede sociale groepen ondervertegenwoordigd voor het gebruik van de ICT (6,2 %) ten aanzien van de gegoede sociale groepen (28,7 %). Deze situatie kan worden verklaard door het gebrek aan middelen, door de lagere tewerkstellingsgraad en door de lage scholingsgraad van de achtergestelde

gezinnen. Wat zijn de gevaren van dit gebrek aan toegang tot de ICT ? Het gebrek aan toegang tot de ICT kan aan de basis liggen van vier soorten discriminaties :- bij het zoeken naar werk en bij de verdere professionele ontwikkeling,- voor het verbruik, daar men geen toegang heeft tot de goederen en diensten die op het Internet worden aangeboden,- in de communicatie : er kan uitsluiting ontstaan door het verbreken van de bestaande sociale netwerken en door de grote selectiviteit van de nieuwe netwerken,- in de democratische oefening, daar sommigen geen toegang hebben tot de overheidsinformatie en niet aan de democratische debatten kunnen deelnemen. Tot besluit : de digitale kloof vergroot de sociale uitsluiting. Daarom is het belangrijk dat er in België een beleid van integratie in de informatiesamenleving wordt gevoerd. Daartoe zal de Minister van Maatschappelijke Integratie de redactie van het Nationaal actieplan voor de digitale insluiting coördineren, in samenwerking met Peter Vanvelthoven, de Staatssecretaris voor de Informatisering van de Staat. DE DOOR DE MINISTERRAAD GOEDGEKEURDE VOORSTELLEN : In een eerste fase zal de Minister van Maatschappelijke Integratie de inventaris maken van de federale, gewestelijke, gemeenschaps- en lokale maatregelen. Nog voor de zomer van 2004 zal deze inventaris ter analyse aan een studiedag worden voorgelegd. In een tweede fase zullen de Federale Ministers worden aangespoord om pilootprojecten op te starten. Zo zal de Minister van Maatschappelijke Integratie als voorbeeld de volgende projecten opstarten : - Oprichting, in partnerschap met vijf Ocmw's, van tien informaticavoorzieningen (bijvoorbeeld, in rusthuizen, in inpassingdiensten, in sociale restaurants) bestaande uit één nieuwe beveiligde server en gerecycleerde terminals uitgerust met vrije software. Dit project moet de collectieve toegang tot de kennismaatschappij vergemakkelijken voor de meest achtergestelde groepen. Het project zal tevens de vestigingsvoorwaarden bestuderen van digitale overheidsvoorzieningen in plaatsen die ver verwijderd liggen van elke technologie. - Verruiming van de toekenningvoorwaarden van subsidies voor sociale en culturele participatie die aan Ocmw's worden toegekend, ten voordele van projecten die de toegang tot en het gebruik van de informatie- en communicatietechnologieën vergemakkelijken voor Ocmw klanten. - Ter beschikking stellen van informaticamateriaal dat door de administratieve diensten van de Minister van Maatschappelijke Integratie wordt afgedankt, voor recyclage en hergebruik in het raam van het project informaticavoorzieningen. Al deze pilootprojecten vergroten de collectieve toegangsmogelijkheden en ze zijn geenszins bedoeld om de individuele uitrusting te bevorderen. In een derde fase zal de Minister van Maatschappelijke Integratie, in samenwerking met de Staatssecretaris voor de Informatisering van de Staat, het opstellen van een Nationaal actieplan voor de digitale insluiting en het overleg met de Gewesten en Gemeenschappen coördineren. Deze coördinatie zal in overleg met de betrokken Federale Ministers worden verricht. Dit plan zal een door de diverse overheidsniveaus bijgetreden diagnose maken, zodat ze hun acties ten voordele van de digitale insluiting zullen kunnen coördineren. Vanaf 2005 zal een nieuwe begrotingslijn worden toegevoegd aan de begroting voor Sociale Integratie, op basis van de evaluatie van de pilootprojecten en van de inhoud van het Nationaal actieplan voor de digitale insluiting.

21 mrt 2004 -18:00

Hoort bij [MINISTERRAAD VAN 21 MAART 2004](#)

Zilverfonds

De Ministerraad heeft op voorstel van de Minister van Begroting de verhoging van de reserves van het Zilverfonds tegen het einde van de legislatuur met 3 miljard EUR goedgekeurd. In het regeerakkoord was 10 miljard EUR als doelstelling vooropgesteld, nu 13 miljard EUR.

De Ministerraad heeft op voorstel van de Minister van Begroting de verhoging van de reserves van het Zilverfonds tegen het einde van de legislatuur met 3 miljard EUR goedgekeurd. In het regeerakkoord was 10 miljard EUR als doelstelling vooropgesteld, nu 13 miljard EUR.

Het Zilverfonds heeft als doel de financiering van de extrakosten verbonden aan de vergrijzing voor te bereiden. Zoals bekend kan het Zilverfonds vanaf het jaar 2010 uitgaven verrichten op voorwaarde dat de verhouding tussen de overheidsschuld en het bruto binnenlandse product (BBP) lager is dan 60%. Eind 2003 bedroeg de schuldgraad 100,5% volgens de meest recente gegevens, inclusief het schuldverhogend effect van bepaalde operaties van publiekprivate samenwerking (PPS)(0,5% van het BBP). Eind februari 2004 bedroegen de reserves van het Zilverfonds die belegd werden in "Schatkistbons-Zilverfonds" 9.449.174.563,16 EUR, als volgt opgebouwd :a) opbrengst van de verkoop van UMTS-licenties (437.805.323,76 EUR);b) meerwaarde gerealiseerd bij de overdracht van activa in goud naar de Europese Centrale Bank (177.114.565,58 EUR);c) de uitzonderlijk hoge ontvangsten gerealiseerd als aandeel van de Staat in de winsten van de Nationale Bank tijdens het boekjaar 2001 (429.000.000 EUR);d) dividenden vanwege Belgacom voor een totaal bedrag van 527.252.347,77 EUR;e) de opbrengsten ten gevolge van de niet-inwisseling van bankbiljetten bij de overgang naar de euro (213.965.560,02 EUR);f) de ontvangsten gerealiseerd bij de verkoop van CREDIBE (ex-CBHK) (2.645.687.591,81 EUR). Het saldo van de CREDIBE-verrichting, waarvan het bedrag nog moet bepaald worden in functie van de lasten en kosten voortvloeiend uit de verkoop, zal eveneens aan het Zilverfonds toekomen;g) de ontvangsten gerealiseerd bij de overname van de pensioenverplichtingen van Belgacom (5.000.000.000 EUR);h) korte termijn interesten gerealiseerd voor een totaal bedrag van 18.349.174,22 EUR.De regering heeft nu op basis van deze reserves beslist om haar oorspronkelijke doelstelling van het regeerakkoord te versterken door tegen het einde van deze legislatuur haar inspanningen op te trekken tot minimum 13 miljard EUR.De regeringgeeft hiermee een duidelijk signaal dat zij haar begrotingskoers aanhoudt. Daarom zal in ieder geval het in het regeerakkoord voorziene overschot voor het jaar 2007 (0,3% van het BBP) toegewezen worden aan het Zilverfonds, verhoogd met de overschotten die tijdens de tussenliggende periode zouden gerealiseerd worden (2004-2006).In dit kader kunnen een deel van de inkomsten van de ALESH-operatie en de verkoop van BIAC-aandelen in handen van de Belgische Staat ingevolge de geplande private plaatsing toegewezen worden aan het Zilverfonds.

Gepubliceerd door FOD Kanselarij van de Eerste Minister - algemene directie Externe Communicatie

21 mrt 2004 -18:00

Hoort bij [MINISTERRAAD VAN 21 MAART 2004](#)

Toegelaten arbeid voor gepensioneerden

De Ministerraad heeft besloten het dossier "toegelaten arbeid voor gepensioneerden" te behandelen binnen het kader van het maatschappelijk debat over de eindeloopbaanproblematiek. Dit debat is gepland voor de tweede helft van 2004.

De Ministerraad heeft besloten het dossier "toegelaten arbeid voor gepensioneerden" te behandelen binnen het kader van het maatschappelijk debat over de eindeloopbaanproblematiek. Dit debat is gepland voor de tweede helft van 2004.

De bedoeling is te komen tot een definitieve regeling met betrekking tot de toegelaten arbeid. Ter herinnering: op 1 januari 2002 werd het grensbedrag dat gepensioneerden, ouder dan 65 jaar, mogen bijverdienen zonder hun pensioenrechten aan te tasten, verhoogd met ongeveer de helft. Op 1 januari 2004 verhoogde het grensbedrag opnieuw met 25%.

Gepubliceerd door FOD Kanselarij van de Eerste Minister - algemene directie Externe Communicatie

Persdienst van minister van Middenstand, KMO's,
Zelfstandigen en Landbouw Sabine Laruelle
Guldenvlieslaan 87
1060 Brussel
België
+32 2 250 03 03
<http://www.sabinelaruelle.be>

21 mrt 2004 -18:00

Hoort bij [MINISTERRAAD VAN 21 MAART 2004](#)

Verhoogde IGO voor ouderen die bij kinderen inwonen

Ouderen die bij hun kinderen inwonen en recht hebben op een Inkomensgarantie voor ouderen (IGO), krijgen vanaf 1 mei 2004 het "verhoogde basisbedrag IGO" als alleenstaande. Dit is een verhoging van 50%: in de plaats van 419 euro krijgen ze 629 euro. Momenteel ontvangen ouderen die bij hun kinderen wonen het "basisbedrag IGO", dat dus 50% lager ligt dan het verhoogd basisbedrag, omdat ze beschouwd worden als samenwonend met mensen die over een inkomen beschikken.

Ouderen die bij hun kinderen inwonen en recht hebben op een Inkomensgarantie voor ouderen (IGO), krijgen vanaf 1 mei 2004 het "verhoogde basisbedrag IGO" als alleenstaande. Dit is een verhoging van 50%: in de plaats van 419 euro krijgen ze 629 euro. Momenteel ontvangen ouderen die bij hun kinderen wonen het "basisbedrag IGO", dat dus 50% lager ligt dan het verhoogd basisbedrag, omdat ze beschouwd worden als samenwonend met mensen die over een inkomen beschikken.

Met dit laatste gegeven zal bij het al dan niet toekennen van de IGO en bij het bepalen van het bedrag ervan geen rekening meer gehouden worden. Omdat dit tot nu toe wel het geval is, valt een aantal ouderen uit de boot. Ouderen die in een instelling verblijven krijgen nu al een verhoogde IGO. Het gevolg daarvan is dat ouderen er belang bij hebben zich te laten opnemen. Dit staathaaks op het streven van de overheid om ouderen ertoe aan te zetten om zo lang mogelijk thuis te blijven. De maatregel kost op jaarbasis 1 miljoen euro in 2004; 1,3 miljoen euro in 2005 ; 1,6 miljoen euro in 2006 en 1,9 miljoen euro in 2007. Wie denkt in aanmerking te komen voor de aangepaste regeling, kan zich wenden tot zijn of haar gemeentebestuur.

Gepubliceerd door FOD Kanselarij van de Eerste Minister - algemene directie Externe Communicatie

Persdienst van vice-eersteminister en Minister van
Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Europese Zaken
Didier Reynders
Karmelietenstraat15
1000 Brussel
België
+32 2 501 85 91
<http://www.diplomatie.be>

21 mrt 2004 -18:00

Hoort bij [MINISTERRAAD VAN 21 MAART 2004](#)

België voorbereiden op pan-Europese pensioenfondsen

Op voorstel van de heer Didier Reynders, Minister van Financiën, en van de heer Frank Vandenbroucke, Minister van Werk en Pensioenen, stemde de Ministerraad in met de oprichting van een werkgroep die België moet voorbereiden op de oprichting van zogenaamde "pan-Europese" pensioenfondsen. De toekomstige regeling moet multinationals toelaten het aanvullend pensioen van al hun Europese werknemers centraal te beheren.

Op voorstel van de heer Didier Reynders, Minister van Financiën, en van de heer Frank Vandenbroucke, Minister van Werk en Pensioenen, stemde de Ministerraad in met de oprichting van een werkgroep die België moet voorbereiden op de oprichting van zogenaamde "pan-Europese" pensioenfondsen. De toekomstige regeling moet multinationals toelaten het aanvullend pensioen van al hun Europese werknemers centraal te beheren.

Het is de bedoeling ervoor te zorgen dat:- het voor multinationals interessant wordt om hun pensioenfondsen in België te vestigen. Dat kan bijvoorbeeld via een stabiele, transparante wetgeving en door een fiscaal aantrekkelijk statuut.- Belgische werknemers met een pensioenfondsen elders in de EU voldoende beschermd zijn. Bijvoorbeeld: ze moeten geïnformeerd worden in een taal die ze begrijpen, er mag geen selectie gebeuren op basis van gezondheidsrisico's bijvoorbeeld. De Europese richtlijn over pan-Europese pensioenfondsen moet tegen 23 september 2005 omgezet worden in nationale wetgeving.

Gepubliceerd door FOD Kanselarij van de Eerste Minister - algemene directie Externe Communicatie

Persdienst van vice-eersteminister en Minister van
Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Europese Zaken
Didier Reynders
Karmelietenstraat15
1000 Brussel
België
+32 2 501 85 91
<http://www.diplomatie.be>

21 mrt 2004 -18:00

Hoort bij [MINISTERRAAD VAN 21 MAART 2004](#)

Voor een duurzame ontwikkeling

Op voorstel van mevrouw Freya Van den Bossche, Minister van Leefmilieu en Duurzame Ontwikkeling, de heer Didier Reynders, Minister van Financiën, de heer Johan Vande Lanotte, Minister van Begroting en Overheidsbedrijven, mevrouw Marie Arena, Minister van Ambtenarenzaken, mevrouw Fientje Moerman, Minister van Economie, en de heer Bert Anciaux, Minister van Mobiliteit, heeft de Ministerraadvoorstellen goedgekeurd om werk te maken van een duurzaam energiegebruik, onder meer bij de federale ambtenaren.

Op voorstel van mevrouw Freya Van den Bossche, Minister van Leefmilieu en Duurzame Ontwikkeling, de heer Didier Reynders, Minister van Financiën, de heer Johan Vande Lanotte, Minister van Begroting en Overheidsbedrijven, mevrouw Marie Arena, Minister van Ambtenarenzaken, mevrouw Fientje Moerman, Minister van Economie, en de heer Bert Anciaux, Minister van Mobiliteit, heeft de Ministerraadvoorstellen goedgekeurd om werk te maken van een duurzaam energiegebruik, onder meer bij de federale ambtenaren.

Om de overheid te sensibiliseren voor de problematiek van duurzaam energieverbruik zullen duurzame ontwikkelingscellen worden opgericht in elke federale openbare dienst en in de openbare dienst voor de programmering. Achttien cellen worden in het leven geroepen tegen ten laatste 1 juli 2004, waarbij een eerste actieplan klaar moet zijn eind 2004. Deze cellen zullen ermee belast worden om elke grote beslissing van de overheid te toetsen aan hun invloed inzake duurzame ontwikkeling. En dit, natuurlijk, zonder ooit het beslissingsproces bijkomend te vertragen. Verschillende maatregelen zullen worden voorgesteld met de Minister van Duurzame Ontwikkeling opdat de Overheid een dergelijk duurzaam beleid zou kunnen invoeren: - een systeem van milieubeheer en kwaliteit invoeren, gewaarborgd door een onafhankelijk organisme, dat eind 2005 moet ingeschakeld zijn in alle plannen van het management van de voorzitters, - een verplichte vorming invoeren voor de leden van de cellen van duurzame ontwikkeling, - de Minister van de Begroting dient een omzendbrief te bekrachtigen die de geleverde inspanningen beloont: de overheid kan dan deze besparingen gebruiken voor haar werkingskosten. Bij de hernieuwing van het wagenpark zal de federale Overheid minimum 50 % wagens aankopen die minder belastend zijn voor het milieu (voertuigen met zwakke of helemaal geen uitstoot: elektrische, hybriden, gevoed door groene kW's, op waterstof, brandstofbatterijen, voertuigen met conventionele motoren maar met beperkt verbruik of op aardgas). Wat de andere wagens betreft zal de federale overheid een reeks van milieucriteria nemen inzake de uitstoot van CO₂ en het brandstofverbruik. De federale overheden zullen voortaan bij de hernieuwing van hun materieel voor informatica en kantoor, bepaalde technische en energetische criteria naleven teneinde het milieuvriendelijkste materieel te promoten. Bovendien dient dit materieel met de werkelijke noden van de gebruikers overeen te stemmen (geen overwaardering van deze uitrusting). Daarnaast heeft de Ministerraad het koninklijk besluit goedgekeurd dat de zone op en achter de Thorntonbank in de Belgische zeegebieden reserveert voor windmolenparken. Op 19 december 2003 werd

binnen het kader van het duurzaam beheer van de Noordzee hierover al een principiële beslissing genomen. De toepassing van de spitstechnologie inzake windenergie zal werk verschaffen aan ongeveer 1.000 personen over een periode van zes jaar. Als men een totale beschikbare oppervlakte neemt van 200 km², kan er een totaal geïnstalleerd vermogen van 2000 MW (MegaWatt) worden bereikt. De totale energie aldus geproduceerd, is ongeveer 6,4 TWh (TerraWatt uur). Dit zal in 2010 overeenkomen met een vork van 5,2 tot 6,5% van de jaarlijkse bruto elektriciteitsconsumptie in België (98,6 TWh), goed voor minstens 1,8 miljoen gezinnen. De cijfers zijn gebaseerd op het aantal uren per jaar dat een windmolen op zee werkt, namelijk 3200 uren. Rekening houdend met de gemiddelde CO₂-uitstoot van het Belgische elektriciteitsproductiepark (310 kgCO₂/MWh), zal er bij een volledige invulling van het windmolenpark een CO₂ besparing zijn van 1,984 miljoen ton, wat overeenkomt met een vermindering van ongeveer 8,5% van de CO₂ uitstoot veroorzaakt door elektriciteitsproductie. Anderzijds beoogt een pakket van fiscale maatregelen de vermindering van de CO₂-uitstoot om op die manier bij te dragen tot het bereiken van de Kyoto-doelstellingen. De Ministerraad van 16 en 17 januari 2004 had reeds besloten vanaf 1 juli 2004 de degressiviteit in te voeren van de federale heffing op het transmissienet voor ondernemingen die grote energieverbruikers zijn. Daarnaast zal voor ondernemingen die een energieconvenant hebben afgesloten, vanaf 1 oktober 2004 tevens een vrijstelling van energiebijdrage worden toegekend. Tijdens de begrotingscontrole zullen sancties worden uitgewerkt voor die ondernemingen die zich niet houden aan hun convenanten. De volgende maatregelen worden hier aan toegevoegd :

1. Belastingvermindering voor het verwerven van "propere" voertuigen. Voor de aankoop van een voertuig dat minder dan 105 gram CO₂ per kilometer uitstoot, wordt een belastingvermindering toegekend van 15% van de aankoopprijs, zonder dat het bedrag van de belastingvermindering meer dan 4000 EUR kan bedragen. Voor de aankoop van een voertuig dat tussen 105 en 115 gram CO₂ per kilometer uitstoot, wordt een belastingvermindering toegekend van 3% van de aankoopprijs, zonder dat het bedrag van de belastingvermindering meer dan 750 EUR kan bedragen. Deze maatregel treedt in werking vanaf 1 januari 2005.
2. Woon-werkverplaatsingen. Teneinde de verplaatsingen via carpooling, met het openbaar vervoer, met de fiets, te voet, ..., in het kader van de woon-werkverkeer te bevorderen zal de maximum afstand die in aanmerking mag worden genomen, verdubbeld worden tot 100 km voor belastingplichtigen die zich zo verplaatsen en die opteren voor de toepassing van de werkelijke beroepskosten. Vanaf 1 januari 2005 zal de in aanmerking te nemen afstand tussen de woonplaats en plaats van tewerkstelling verhoogd worden tot 75 km en vanaf 1 januari 2006 tot 100 km.
3. Belastingvermindering voor energiebesparende investeringen in woningen. De maatregelen inzake belastingverminderingen voor energiebesparende uitgaven in woningen, die reeds voorzien waren in de fiscale hervorming, worden versterkt. Er is beslist: a. het bedrag van de belastingvermindering voor energiebesparende uitgaven te verhogen van 500 tot 600 EUR (niet geïndexeerd), hetzij een verhoging met 20 %, voor de renovatie van woningen; b. de huurders toe te voegen aan de lijst van personen die van deze belastingvermindering kunnen genieten; c. het percentage van de belastingvermindering te verhogen van 15 tot 40 %, ongeacht de aard van de investering. Die maatregelen treden in werking op 1 januari 2005.
4. Investeringsaftrek voor energiebesparende investeringen in ondernemingen. De bestaande investeringsaftrek inzake energiebesparende investeringen in ondernemingen moet, onder het voorzitterschap van de Minister van Financiën, worden geëvalueerd. Het verslag van de werkgroep zal voor eind september 2004 aan de Ministerraad worden voorgelegd.
5. "Mazout extra". In 2004 werd het verschil inzake energiebijdrage tussen aardgas en "mazout extra 50 ppm" reeds met 25 % verminderd. De Regering heeft beslist op deze weg verder te gaan door de

energiebijdrage op "mazout extra" verder te verlagen. In 2007 zullen aardgas en "mazout extra" alsdan op identieke wijze behandeld worden.⁶ Aftrekbaarheid van de giften aan instellingen die actief zijn op het vlak van de duurzame ontwikkeling De Ministerraad heeft beslist om de mogelijkheid om fiscaal aftrekbare giften te ontvangen uit te breiden tot de erkende instellingen die actief zijn op het vlak van de duurzame ontwikkeling

Gepubliceerd door FOD Kanselarij van de Eerste Minister - algemene directie Externe Communicatie

Persdienst van vice-eersteminister en Minister van
Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Europese Zaken
Didier Reynders
Karmelietenstraat 15
1000 Brussel
België
+32 2 501 85 91
<http://www.diplomatie.be>

21 mrt 2004 -18:00

Hoort bij [MINISTERRAAD VAN 21 MAART 2004](#)

Voor een grotere verkeersveiligheid

1. De wet (*) houdende verschillende bepalingen inzake verkeersveiligheid en de uitvoeringsbesluiten zullen het voorwerp uitmaken van een grondige evaluatie tegen september 2005, waarbij onder meer zal gepeild worden naar volgende indicatoren: aantal verkeersslachtoffers, verkeersongevallen en verkeersovertredingen, telkens ingedeeld naar aard, totaal bedrag geïnd op basis van onmiddellijke inning, op basis van minnelijke schikkingen en op basis van boetes en/of beschikkingen tot betalen opgelegd door de politierechtbanken, tijd besteed aan verkeersveiligheid door federale politie, lokale politie, parketten en politierechtbanken. Deze evaluatie die rekening zal houden met de sociale situatie van de overtreder, zal uitgevoerd worden op initiatief van de Minister van Mobiliteit in overleg met de Minister van Binnenlandse Zaken, de Minister van Justitie, de Minister van Financiën, de Minister van Begroting en de Minister van Economie.

1. De wet (*) houdende verschillende bepalingen inzake verkeersveiligheid en de uitvoeringsbesluiten zullen het voorwerp uitmaken van een grondige evaluatie tegen september 2005, waarbij onder meer zal gepeild worden naar volgende indicatoren: aantal verkeersslachtoffers, verkeersongevallen en verkeersovertredingen, telkens ingedeeld naar aard, totaal bedrag geïnd op basis van onmiddellijke inning, op basis van minnelijke schikkingen en op basis van boetes en/of beschikkingen tot betalen opgelegd door de politierechtbanken, tijd besteed aan verkeersveiligheid door federale politie, lokale politie, parketten en politierechtbanken. Deze evaluatie die rekening zal houden met de sociale situatie van de overtreder, zal uitgevoerd worden op initiatief van de Minister van Mobiliteit in overleg met de Minister van Binnenlandse Zaken, de Minister van Justitie, de Minister van Financiën, de Minister van Begroting en de Minister van Economie.

2. De Raad heeft de invoering van de wet van 7 februari 2003 houdende verschillende bepalingen inzake verkeersveiligheid geanalyseerd en vastgesteld dat sedert de aankondiging ervan het aantal ongevallen alsmede het aantal overtredingen dalend is, zoals blijkt uit de statistieken van de Federale politie over het jaar 2003 wat betreft de autowegen. Ook de verzekeraars maken op basis van voorzichtige prognoses, gewag van een dalende trend voor 2003 wat betreft het aantal ongevallen. Hieruit wordt tussentijds afgeleid dat de wet haar doelstelling om tot een verhoogde verkeersveiligheid te komen, bereikt, inclusief door middel van de het nieuwe boetesysteem tegen overdreven rijsnelheid en er derhalve geen reden is om deze te veranderen. 3. Toch wenst de regering nu reeds enkele bijstellingen te doen, die moeten leiden tot een verhoogde effectiviteit. Naast het nemen van verdere initiatieven voor het verhogen van de controles, zullen volgende aanpassingen worden doorgevoerd: 3.1 Met het oog op het bereiken van een grotere verkeersveiligheid rond scholen, acht de Raad het opportuun om het aantal "zone 30" gebieden in functie van schoolomgevingen te veralgemenen. Daartoe zullen de vereisten voor het inrichten van deze zones zoals vastgelegd bij koninklijk besluit van 9 oktober 1998 tot bepaling van de vereisten voor het instellen van zones met een snelheidsbeperking van 30 km per uur, worden opgeheven en overgelaten

aan de invulling door de wegbeheerder. Deze bepaalt de omvang van de schoolomgeving waarin de 30km/u wordt veralgemeend die hij evenwel kan beperken tot de schooluren. Het voorstel wordt voorgelegd aan de wegbeheerder, zijnde de gewesten en de vereniging van gemeenten. Doel is overal te lande klaar te zijn tegen het schooljaar dat begint op 1 september 2005.

3.2 Met het oog op het bevorderen van de veiligheid rond jeugdkampen en in het algemeen omgevingen waar tijdelijk concentraties van mensen aanwezig zijn, kan de wegbeheerder tijdelijk een zone 30 (bebouwde kom) of zone 50 of 70 (buiten bebouwde kom) aanduiden.

3.3 Rijden met een fiets zonder verlichting aan de voorzijde of de achterzijde wanneer het gebruik van de lichten verplicht was, wordt een gewone overtreding. Bij herhaling binnen een termijn van drie jaar wordt de overtreding bestraft als een zware overtreding van de eerste graad.

3.4 Een aantal parkeerovertredingen die geen bijzondere hinder of gevaar veroorzaken, worden bestraft als een gewone overtreding. Ingeval de voormelde overtreding daarentegen een bijzondere hinder of gevaar met zich meebrengt, blijft zij gestraft als een zware overtreding van de eerste graad.

3.5 De nodige boordpapieren niet aan boord van het voertuig hebben is een gewone overtreding.

3.6 Alternatieve straffen voor zware overtredingen (eerste en tweede graad) zullen worden ingevoerd (gemeenschapsdienst, bijkomende intrekking van het rijbewijs) ter vervanging van de onmiddellijke inning bij zware overtredingen begaan door weggebruikers wiens inkomenssituatie precair is.

3.7 Een werkgroep beleidscoördinatie die wordt bijeengeroepen op initiatief van de Minister van Mobiliteit zal andere aanpassingen voorbereiden met het oog op het wegwerken van de bestaande anomalieën.

4. De minister van mobiliteit wordt ermee belast een nieuw verkeersbord te ontwerpen dat het gebruik van Cruise Control tijdelijk of op beperkte plaatsen waar een verhoogd risico op ongevallen met vrachtwagens bestaat verbiedt. Daarnaast zal een accidentologisch onderzoek gevoerd worden met betrekking tot de gevaren en risico's van het gebruik van cruise control in relatie tot verkeersongevallen. In het bijzonder dient een antwoord te worden gegeven op de vragen:- Dient de klassieke cruise control te worden afgewezen? - Kan de klassieke cruise control blijven bestaan? - Is het nuttig om de advanced cruise control te promoten? - Dient de klassieke cruise control vervangen te worden door de advanced cruise control?

5. Het voorstel van Koninklijk Besluit tot wijziging van het koninklijk besluit van 1 december 1975 houdende algemeen reglement op de politie van het wegverkeer en het gebruik van de openbare weg, met betrekking tot de plaats van motorrijders op de weg, wordt goedgekeurd. (*) 7 februari 2003

Gepubliceerd door FOD Kanselarij van de Eerste Minister - algemene directie Externe Communicatie

21 mrt 2004 -18:00

Hoort bij [MINISTERRAAD VAN 21 MAART 2004](#)

Meer dan 70 miljoen € in 3 jaar tijds voor huisvesting in grote steden

Op voorstel van Mevrouw Marie Arena, Minister van Maatschappelijke Integratie, heeft de Ministerraad het plan voor het aanwenden van de bedragen voortvloeiend uit de tijdens de Ministerraad van Gembloers verkregen begrotingsverhogingen, via de stadscontracten aan te wenden ten voordele van huisvesting, goedgekeurd.

Op voorstel van Mevrouw Marie Arena, Minister van Maatschappelijke Integratie, heeft de Ministerraad het plan voor het aanwenden van de bedragen voortvloeiend uit de tijdens de Ministerraad van Gembloers verkregen begrotingsverhogingen, via de stadscontracten aan te wenden ten voordele van huisvesting, goedgekeurd.

DE MAATREGEL, KORTDe vier prioriteiten van het aanwendingsplan van de bijkomende bedragen bestemd voor huisvesting zijn : - het aanbod aan kwaliteitsvolle huurwoningen doen toenemen, - het verwerven van eigendom vergemakkelijken, - het gemeentelijk beleid voor de bestrijding van ongezonde woningen en leegstand versterken, - acties voor de herintegratie van achtergestelde groepen voeren. DE CONTEXTGezinnen zonder inkomen of met een heel laag inkomen ondervinden grote moeilijkheden om een woning te vinden. Dit probleem stelt zich bijzonder scherp in grote steden :- de huur en de koopprijs van woningen stijgen veel sneller dan de koopkracht van de gezinnen, - het aanbod van sociale woningen is ontoereikend (in Brussel zijn er meer dan 20.000 aanvragen voor sociale woningen waaraan niet kan worden voldaan), - gezinnen met een laag inkomen zijn verplicht in kleine huizen en appartementen te wonen, die dikwijls in slechte staat of zelfs ongezond zijn,- deze situatie heeft een grote weerslag op de gezondheid en de veiligheid, maar ook op de kansen op sociale en professionele integratie en op het welzijn.In de tweede helft van de jaren 90, zijn de vastgoedprijzen in meerdere Europese hoofdsteden blijven stijgen. In de meeste grote steden is er een tekort aan middelgrote woningen. België, met Brussel op kop, vormt daarop geen uitzondering. Belangrijk om weten is dat één Brusselaar op twee de voorwaarden voor het verkrijgen van een sociale woning vervult. In Gent, Antwerpen en Luik doet deze evolutie zich ook meer en meer voor. Hoe kan een alleenstaande persoon met een leeflooninkomen van 595 ? behoorlijk leven en wonen in de stad als de huishuur voor een minderwaardige woning minstens 350 ? bedraagt ? De overdreven kost van huisvesting in de grote steden brengt de vlucht van bepaalde lagen van de bevolking met zich mee.De maatschappelijke gevolgen hiervan zijnnefast : de kwaliteit van het leven daalt ingevolge lange trajecten die synoniem zijn aan tijdsverlies. Ook het gezinsleven heeft eronder te lijden : veel ouders zien vaker het stuur van hun wagen dan ze hun eigen kinderen zien... En dan nog maar gezweven over het feit dat deze trajecten ook een economische kost behelzen - tijdsverlies en transportkost - en een ecologische kost - de vervuiling.Gelet op deze vaststellingen werd huisvesting een van de prioriteiten uit het regeerakkoord. Zo werd tijdens de Ministerraad van Gembloux in januari 2004 beslist de begroting van het " Programma Grootstedenbeleid " op te trekken ten behoeve van de huisvestingsmaatregelen. Deze verhoging bedraagt 71 miljoen ? voor de jaren 2005, 2006 en 2007.De

toegekende bijkomende middelen zullen worden aangewend voor het ondersteunen van de inspanningen die de grote steden leveren voor de verbetering van de huisvesting in de meest achtergestelde wijken. DE VOORSTELLEN Marie Arena heeft vier prioriteiten bepaald voor de aanwending van de bijkomende begrotingsmiddelen. Enkele voorbeelden maken dit duidelijk. Het aanbod aan kwaliteitsvolle huurwoningen doen toenemen, met zorg voor sociale gemengdheid, hetzij via initiatieven van de gemeentelijke overheden, hetzij via partnerschap met actoren uit het verenigingsleven. Bijvoorbeeld :- nieuwe bouwwerken, - herstelwerken aan leegstaande en onbewoonbare gebouwen, - reconversie van niet-residentiële gebouwen in woongebouwen, - het beheer van private goederen door een sociaal verhuurkantoor aanmoedigen (premie gelijk aan het gemeentelijk aandeel in de onroerende voorheffing, prefinanciering van werken verricht door sociale verhuurkantoren, ...) Het verwerven van eigendom vergemakkelijken voor gezinnen met een laag of middelgroot inkomen en voor jongeren. Bijvoorbeeld :- beurzen voor collectieve verwerving van gebouwen, met als doel het hergebruik van industriële gebouwen en van verlaten kantoorgebouwen (de gemeente spreekt de eigenaars aan, sluit een koopoptieovereenkomst van bepaalde duur, vindt de kopers en volgt het project op volgens de vraag van de eigenaars en de kopers), - sanering van terreinen die vervolgens te koop worden gesteld, - verbouwen van gebouwen tot individuele woningen om ze daarna opnieuw te verkopen ; de opbrengst van deze verkoop zal een fonds spijzen waarmee deze operatie steeds kan worden herhaald, - adviesverlening aan toekomstige eigenaars (juridische, financiële en technische aspecten). Het gemeentelijk beleid voor de bestrijding van ongezonde woningen en leegstand versterken. Bijvoorbeeld :- openen van transitwoningen opdat de gemeenten herhuisvesting kunnen aanbieden telkens ze een woning ongezond moeten verklaren, - positieve aanmoediging van de eigenaars om hun goederen te renoveren door premies voor het conform maken van hun woningen, op voorwaarde dat deze gedurende 9 jaar worden verhuurd via een sociaal vastgoedkantoor. Transversale acties voeren voor de herintegratie van achtergestelde groepen via de toegang tot huisvesting. Bijvoorbeeld :- openen van transitwoningen voor vrouwen die slachtoffer zijn van geweld, - projecten voor de herintegratie van werklozen. De planning voor de uitvoering van het Huisvestingsplan De projecten die met deze begrotingsmiddelen gefinancierd worden, zullen eerstdaags samen met de betrokken lokale overheden worden bepaald. Ze zullen een onderdeel vormen van het nieuwe meerjarige programma voor de Stadscontracten die in 2005 zullen aanvangen. De doelstelling bestaat erin deel te nemen aan een dynamisch beleid voor huisvesting in de grote steden, waarbij de begroting kan worden toegespitst op de grote steden die nu genieten van een stadscontract, maar ook voor de andere grote steden waarvan een objectieve analyse zou aantonen dat zij specifieke problemen hebben op dat vlak. Wat is de planning voor de uitvoering van het plan voor de aanwending van deze omvangrijke middelen bestemd voor huisvestingsmaatregelen ? - Aan de lokale overheden zal worden gevraagd om snel een stand van zaken van hun noden inzake huisvesting over te maken. - Begin mei zal de Minister voor het Grootstedenbeleid de burgemeesters uitnodigen voor een werkvergadering ter bespreking van de prioriteiten uit het plan. - In juni zal er een globale richtinggevende nota aan de Ministerraad worden voorgelegd. - De lokale overheden beschikken vervolgens over zes maanden om het actieplan voor te bereiden. Net als in het kader van het " Federaal Regeringsplan inzake Huisvesting ", vandaag nog bekrachtigd op voorstel van Laurette Onkelinx, vertegenwoordigt het project van Marie Arena een belangrijke uitwerking van het regeerakkoord in die mate dat het de concrete problemen aanbelangt van de inwoners van de grote steden.

Gepubliceerd door FOD Kanselarij van de Eerste Minister - algemene directie Externe Communicatie

Persdienst van vice-eersteminister en minister van Sociale
Zaken en Volksgezondheid, belast met Beliris en Culturele
Instellingen, Laurette Onkelinx
Handelsstraat 78-80
1040 Brussel
België
+32 2 233 51 11
<http://www.laurette-onkelinx.be/>

21 mrt 2004 -18:00

Hoort bij [MINISTERRAAD VAN 21 MAART 2004](#)

Fiscale maatregelen ten gunste van de woning in de grote steden

Op voorstel van de heer Didier Reynders, Minister van Financiën, keurde de Ministerraad fiscale maatregelen goed voor de huisvesting in de grote steden.

Op voorstel van de heer Didier Reynders, Minister van Financiën, keurde de Ministerraad fiscale maatregelen goed voor de huisvesting in de grote steden.

Momenteel, en naast de verlaging van de BTW naar 6 % voor renovatiewerkzaamheden, worden door het Wetboek van de Inkomstenbelastingen twee maatregelen voorzien die met vernieuwingswerken in kader van het grootstedenbeleid zijn verbonden :- een verlegging van ten minste vijf jaar van de herschatting van het kadastraal inkomen ten gevolge van vernieuwingswerken van onroerende goederen gelegen in een zone voor positief grootstedelijk beleid ;- er wordt een belastingvermindering verleend voor de uitgaven die tijdens het belastbare tijdperk werkelijk zijn betaald voor de vernieuwing van een woning gelegen in zulke zone. Deze belastingvermindering is gelijk aan 15 pct. van de gedane uitgaven met een maximum van 610 EUR. De Ministerraad heeft besloten de bestaande maatregel uit te breiden door het maximumbedrag van de belastingvermindering te verdubbelen en het van 610 tot 1.220 EUR op te trekken voor in 2004 uitgevoerde vernieuwingswerken. Dit bedrag zou met werken ten belope van 8.133 EUR overeenstemmen. Gelijktijdig werd overeengekomen de omschrijving van de zones voor positief "Grootstedelijk beleid" uit te breiden. De voor deze maatregelen toegekende begroting wordt van 500.000 EUR tot 2.000 000 EUR gebracht, hetzij een verhoging van 1.500.000 EUR.

Gepubliceerd door FOD Kanselarij van de Eerste Minister - algemene directie Externe Communicatie

Persdienst van vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Beliris en Culturele Instellingen, Laurette Onkelinx
Handelsstraat 78-80
1040 Brussel
België
+32 2 233 51 11
<http://www.laurette-onkelinx.be/>

Persdienst van vice-eersteminister en Minister van
Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Europese Zaken
Didier Reynders
Karmelietenstraat15
1000 Brussel
België
+32 2 501 85 91
<http://www.diplomatie.be>

21 mrt 2004 -18:00

Hoort bij [MINISTERRAAD VAN 21 MAART 2004](#)

Installatiepremie

Op voorstel van Mevrouw Marie Arena, Minister van Sociale Integratie, heeft de Ministerraad het principe goedgekeurd om de installatiepremie voor daklozen uit te breiden.

Op voorstel van Mevrouw Marie Arena, Minister van Sociale Integratie, heeft de Ministerraad het principe goedgekeurd om de installatiepremie voor daklozen uit te breiden.

DE MAATREGEL IN HET KORTDe installatiepremie zal worden uitgebreid tot daklozen die een woning betrekken en die begunstigde zijn van : - hetzij een vervangingsinkomen ten laste van de sociale zekerheid of een toelage ten laste van een stelsel van de sociale zekerheid,- hetzij een inkomen dat lager ligt dan het leefloon, verhoogd met 10 %. **DE CONTEXT**Het Regeerakkoord stelt in zijn programma tegen armoede en sociale uitsluiting een verbetering van het statuut van daklozen voorop, en wel door een bredere installatiepremie toe te kennen. Bovendien is de integratie via de huisvesting van daklozen één van de prioriteiten in het Nationaal Actieplan Sociale Insluiting 2003-2005, dat op 5 september 2003 door de Ministerraad werd goedgekeurd. Maar wat verstaat men onder een " dakloze " ? De realiteit lijkt nauwelijks op het beeld van de " clochards " die onder de brug slapen. Het gaat veeleer om vrouwen die slachtoffer zijn van geweld en zijn ondergebracht in een collectief, mensen die uit hun woning werden gezet of op straat staan na een verblijf in het ziekenhuis ... Deze " daklozen " komen steeds vaker voor. Het aantal vrouwen en gezinnen met of zonder kinderen neemt verder toe. De verblijven in de opvangthuizen worden langer en het opvangaanbod hinkt achterop bij de harde realiteit van de vraag. De installatiepremie voor daklozen is een antwoord op dit probleem. Nu al voorziet de wet (*) betreffende het recht op maatschappelijke integratie in een installatiepremie. Daarvan kan evenwel enkel de begunstigde van een leefloon gebruikmaken als deze zijn dakloze staat achterlaat en een woning betreft als hoofdverblijfplaats en als hij nog nooit een dergelijke premie heeft ontvangen. Het bedrag van deze premie is gelijk aan het maandelijks leefloon voor een eenoudergezin met kinderlast. Dat is momenteel 793,76 ?. De Minister van Maatschappelijke Integratie heeft nu beslist de installatiepremie toe te kennen aan een bredere doelgroep. Waar dient de installatiepremie voor? Zij moet de uitrustingsuitgaven dekken, zoals de aankoop van meubels of aansluitingskosten. **De voorstellen**De OCMW's krijgen de taak een sociale uitkering toe te kennen, gelijk aan het bedrag van de installatiepremie, aan elke persoon die een woning als hoofdverblijfplaats betreft en hierdoor niet langer dakloos is en begunstigde is van :- hetzij een vervangingsinkomen ten laste van de sociale zekerheid : werkzoekenden, gepensioneerden, personen met een uitkering wegens arbeidsongeschiktheid of invaliditeit ...- hetzij een toelage ten laste van een stelsel van de sociale verzekering : sociale uitkering, gehandicaptenuitkering, gewaarborgd inkomen voor bejaarden,- hetzij een inkomen lager dan het leefloon, verhoogd met 10 % : bij voorbeeld een deeltijds werkend persoon of iemand die onderhoudsgeld ontvangt.- De persoon die als dakloze wordt erkend, heeft slechts één keer recht op deze premie - Een dakloos gezin heeft recht op één premie - De subsidie bedraagt 100 % van de premie. Begunstigden en kostprijsjaarlijks worden 2.000 installatiepremies

uitgekeerd aan begunstigden van een leefloon. Als men ervan uitgaat dat de categorie van de leefloners ongeveer een derde uitmaakt van de daklozen, dan maken de nieuwe categorieën die voor de premie in aanmerking komen het overblijvende tweederde uit. De uitbreiding van de maatregel tot de sociale uitkeringen en personen met een klein inkomen zou zich dan ook moeten vertalen in de toekenning van 4.000 bijkomende jaarpremies. Met een premiebedrag van 793,76 ? houdt dit een jaarlijkse kost in van 3,2 miljoen ?. (*) van 26 mei 2002

Gepubliceerd door FOD Kanselarij van de Eerste Minister - algemene directie Externe Communicatie

21 mrt 2004 -18:00

Hoort bij [MINISTERRAAD VAN 21 MAART 2004](#)

20.000 personen aan een woning helpen

Op voorstel van Mevrouw Marie Arena, Minister van Sociale Integratie, keurde de Ministerraad het plan tot het subsidiëren van de OCMW's die huurwaarborgen toekennen om personen met een laag inkomen in staat te stellen een woning te huren.

Op voorstel van Mevrouw Marie Arena, Minister van Sociale Integratie, keurde de Ministerraad het plan tot het subsidiëren van de OCMW's die huurwaarborgen toekennen om personen met een laag inkomen in staat te stellen een woning te huren.

DE MAATREGEL IN HET KORTDe OCMW's die, in het raam van hun opdracht van sociale bijstand, een huurwaarborg toekennen onder de vorm van een bankwaarborg, een borgstellingbrief of een bedrag op een rekening zullen een forfaitaire federale tussenkomst van 25,00 ? per waarborg krijgen.DE CONTEXTIn het regeerakkoord wordt benadrukt hoe moeilijk het is voor gezinnen zonder inkomen of met een laag inkomen om een behoorlijke woning te vinden. Dit feit vergroot bovendien de sociale uitsluiting.Het Nationaal actieplan voor Sociale Insluiting 2003-2005, aangenomen door de Ministerraad van 5 september 2003, stelde dat de toegang tot huisvesting een prioriteit vormde. Het bedrag van de huurwaarborg is een van de factoren die de toegang tot huisvesting verhinderen voor bepaalde personen met een laag inkomen. Daarom nemen de OCMW's, in het raam van de sociale bijstand die ze inzake huisvesting verlenen, de huurwaarborgen van de gebruikers ten laste. Op verschillende wijzen : sommige OCMW's stellen zich borg, andere kennen de door de eigenaar gevraagde huurwaarborg als steun toe, nog andere werken met bankwaarborgen.Maar dit beleid vereist vanzelfsprekend het blokkeren van omvangrijke geldbedragen op bankrekeningen. Ook de bankwaarborg veroorzaakt kosten. De begrotingen van de OCMW's moeten deze aanzienlijke bijkomende lasten dragen.De Minister van Maatschappelijke Integratie heeft beslist de OCMW's financieel te steunen opdat ze deze maatregelen verder zouden ontwikkelen en aldus meer mogelijkheden kunnen bieden aan gezinnen met veel kinderen en aan personen zonder inkomen of met laag inkomen voor het snel verkrijgen van een huurwaarborg. Dat moet de verhuurders geruststellen en bijgevolg aan deze personen toegang verlenen tot een behoorlijke woning.Deze maatregel is een aanvulling en een versterking van het project van de Minister voor Sociale Integratie tot de uitbreiding van de " installatiepremie " voor daklozen tot de begunstigden van sociale bijstand en tot personen met een laag inkomen. Deze installatiepremie mag inderdaad niet gebruikt worden voor het betalen van een huurwaarborg. Het was dus noodzakelijk de OCMW's aan te moedigen om de huurwaarborg samen te stellen.DE VOORSTELLEDe OCMW's krijgen een forfaitaire federale subsidie van 25 ? per toegekende huurwaarborg, in het raam van hun opdracht van sociale bijstand, onder vorm van een bankwaarborg, een borgstellingbrief of een door het OCMW op een rekening geplaatst huurwaarborgbedrag. Dit bedrag van 25 ? stemt overeen met de gemiddelde kosten voor het samenstellen en beheren van een bankwaarborg bij verschillende banken. Het aantal aan de OCMW's toegekende subsidies voor het toekennen van huurwaarborgen wordt berekend op basis van het aantal

begunstigden van een leefloon op 1 januari van elk jaar : er wordt een subsidie toegekend per vier begunstigden van het leefloon. De federale tussenkomst houdt ook een verplichting in: de persoon die de waarborg krijgt moet deze binnen een bepaalde termijn opnieuw bijeenbrengen. DE BEGUNSTIGDEN EN DE KOSTPRIJS De doelgroep van deze maatregel omvat de door de OCMW's gesteunde personen en de personen die niet in staat zijn een huurwaarborg te betalen. Vandaag ontvangen bijna 80.000 personen een leefloon en de subsidie wordt toegekend per schijf van vier leeflonen, hetgeen inhoudt dat er ongeveer 20.000 aanvragen om tussenkomst in de huurwaarborg kunnen worden gesteund, voor een totaal budget van een half miljoen ?. Deze voorziening streeft, samen met de uitbreiding van de installatiepremie tot de daklozen, naar het waarborgen van gemeenschappelijke minimumrechten voor de toegang tot huisvesting van de meest achtergestelde bevolkingsgroepen.

Gepubliceerd door FOD Kancelarij van de Eerste Minister - algemene directie Externe Communicatie

Persdienst van vice-eersteminister en minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, belast met Beliris en Culturele Instellingen, Laurette Onkelinx
Handelsstraat 78-80
1040 Brussel
België
+32 2 233 51 11
<http://www.laurette-onkelinx.be/>

21 mrt 2004 -18:00

Hoort bij [MINISTERRAAD VAN 21 MAART 2004](#)

Aanmoediging van de kinderopvang

Op voorstel van de heer Didier Reynders, Minister van Financiën, heeft de Ministerraad besloten om de gezinnen beter te ondersteunen door aanmoediging van de kinderopvang.

Op voorstel van de heer Didier Reynders, Minister van Financiën, heeft de Ministerraad besloten om de gezinnen beter te ondersteunen door aanmoediging van de kinderopvang.

De Regering heeft in dit kader volgende maatregelen goedgekeurd:1. De leeftijdsgrens met betrekking tot de fiscale aftrekbaarheid van de kinderopvangkosten wordt opgetrokken.Momenteel zijn kinderopvangkosten voor kinderen die de leeftijd van 3 jaar niet hebben bereikt aftrekbaar. Deze leeftijdsgrens wordt opgetrokken tot 12 jaar.Deze maatregel treedt in werking vanaf 1 januari 2005.2. Uitbreiding van artikel 138 WIB 92.Doodgeboren kinderen (t.t.z. miskraam na tenminste 180 dagen zwangerschap) worden zoals thans reeds het geval was voor kinderen die kort na de geboorte sterven, eveneens fiscaal als ten laste beschouwd en bijgevolg zal ook voor doodgeboren kinderen de toeslag op het basisbedrag van de belastingvrije som worden toegekend.3. In de Staten-Generaal van de familie zal onderzocht worden in welke mate het maximum aftrekbaar bedrag van kosten voor kinderopvang moet worden verhoogd.

Gepubliceerd door FOD Kanselarij van de Eerste Minister - algemene directie Externe Communicatie

Persdienst van vice-eersteminister en Minister van
Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Europese Zaken
Didier Reynders
Karmelietenstraat15
1000 Brussel
België
+32 2 501 85 91
<http://www.diplomatie.be>

21 mrt 2004 -18:00

Hoort bij [MINISTERRAAD VAN 21 MAART 2004](#)

Ook OCMW's en PWA's kunnen SINE-lastenverlaging krijgen

Op voorstel van de heer Frank Vandenbroucke, Minister van Werk en Pensioenen, de heer Bert Anciaux, Minister van Mobiliteit en Sociale Economie, en mevrouw Marie Arena, Minister van Ambtenarenzaken en Maatschappelijke Integratie, keurde de Ministerraad een voorstel goed waardoor de bijzondere lastenverlaging voor laaggeschoolde langdurig werklozen en leefloners, ook "SINE"-maatregel genoemd, niet langer wordt beperkt tot regionaal erkende werkgevers uit de sociale inschakelingseconomie.

Op voorstel van de heer Frank Vandenbroucke, Minister van Werk en Pensioenen, de heer Bert Anciaux, Minister van Mobiliteit en Sociale Economie, en mevrouw Marie Arena, Minister van Ambtenarenzaken en Maatschappelijke Integratie, keurde de Ministerraad een voorstel goed waardoor de bijzondere lastenverlaging voor laaggeschoolde langdurig werklozen en leefloners, ook "SINE"-maatregel genoemd, niet langer wordt beperkt tot regionaal erkende werkgevers uit de sociale inschakelingseconomie.

De federale overheid laat over enkele maanden ook de sociale inschakelingsinitiatieven van de OCMW's en de Plaatselijke Werkgelegenheidsagentschappen (PWA's) toe. Op die manier kunnen ze meer moeilijk te plaatsen werklozen en leefloners tewerkstellen. Binnen de sector sociale economie zal door de minister van Sociale Economie een kader uitgewerkt worden voor de uitbouw van 'interventieteams'. Die teams zullen bij voorkeur ingezet worden in scholen en bij huisvestingsmaatschappijen. Zij zullen de taken uitvoeren die vandaag de dag omwille van tijdsgebrek en personeelstekort niet langer uitgevoerd worden. Het kan gaan van kleine herstel- en renovatiewerkjes aan het patrimonium, technisch onderhoud van speelplaatsen en klassen, onderhoud van groene ruimtes in scholen tot kleine herstelwerken in sociale woningen. Door de kleinschaligheid ervan zijn deze activiteiten vaak niet interessant genoeg voor de bouwsector. Om die reden wordt de sector van de sociale economie ingeschakeld. De langdurig werklozen en leefloners die in deze interventieteams aan de slag kunnen, vervullen op die manier maatschappelijk nuttige taken. Tegelijkertijd verwerven ze werkervaring en worden ze technisch gevormd, wat doorstroming naar een job in de bouwsector moet vergemakkelijken.

Gepubliceerd door FOD Kanselarij van de Eerste Minister - algemene directie Externe Communicatie

21 mrt 2004 -18:00

Hoort bij [MINISTERRAAD VAN 21 MAART 2004](#)

Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen

Op voorstel van de heer Didier Reynders, Minister van Financiën en de heer Bert Anciaux, Minister van Mobiliteit en Sociale Economie, keurde de Ministerraad maatregelen goed met het oog op Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen.

Op voorstel van de heer Didier Reynders, Minister van Financiën en de heer Bert Anciaux, Minister van Mobiliteit en Sociale Economie, keurde de Ministerraad maatregelen goed met het oog op Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen.

Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen is pro-actief rekening houden met de sociale, ecologische en economische impact van de activiteiten van de onderneming op de verschillende betrokkenen zoals werknemers, klanten, leveranciers en omwonenden. Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen is een ruim begrip waaraan niet steeds dezelfde invulling wordt gegeven. Een duidelijk referentiekader dringt zich dus op. Een referentiekader moet leiden tot een meer eenduidig taalgebruik en een betere definiëring van de gehanteerde begrippen. Op die manier willen we tot een efficiëntere dialoog komen tussen de verschillende partijen (overheid, bedrijven en stakeholders). Dat zal de verdere uitbouw van het Maatschappelijk Verantwoord Ondernemen alleen maar ten goedekomen. Aan Belgische ondernemingen zal een kader aangereikt worden om op vrijwillige basis kennis te maken met maatschappelijke verslaggeving. Dergelijke rapportering biedt zowel intern voordelen voor het bedrijf als extern. Intern biedt dergelijke rapportering inzichten in marktkansen en risico's, brengt ze een betere reputatie en grotere motivatie van werknemers met zich mee en bevordert ze de bedrijfscultuur. Extern komt men tegemoet aan de roep van de samenleving om meer openheid door bovenop de jaarlijkse financiële verslaggeving ook te rapporteren over de ecologische en sociale verwezenlijkingen. De Ministers Anciaux en Van den Bossche gaan samen werken aan de ontwikkeling van dergelijk kader. Elke sector kent zijn eigen specifieke welzijnsuitdagingen die eigen zijn aan hun kernactiviteit en de arbeidsmarkt die zij bespelen. Zo kan de bouwsector preventief inspelen op mogelijke ongevallen, de zorgsector kent de typische rugproblemen en de a-typische uurroosters zijn moeilijk te combineren met een gezin. Staatssecretaris voor Arbeidsorganisatie en Welzijn op het werk Van Brempt wil de sectoren uitnodigen om op vrijwillige basis de nieuwe welzijnsvraagstukken eigen aan hun sector in beeld te brengen. Elke sector kan mee haar eigen prioriteiten bepalen. Op die manier kan de overheid samen met het bedrijfsleven pro-actief inspelen op de welzijnsuitdagingen van de toekomst. Op die manier kunnen win-win situaties gecreëerd worden. Door bijvoorbeeld een daling van het absentisme, het personeelsverloop, het aantal langdurig zieken en het aantal werkonbekwamen besparen zowel de overheid als de sectoren en de bedrijven kosten, en iedereen wordt er beter van.

Gepubliceerd door FOD Kanselarij van de Eerste Minister - algemene directie Externe Communicatie

Persdienst van vice-eersteminister en Minister van
Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Europese Zaken
Didier Reynders
Karmelietenstraat15
1000 Brussel
België
+32 2 501 85 91
<http://www.diplomatie.be>

21 mrt 2004 -18:00

Hoort bij [MINISTERRAAD VAN 21 MAART 2004](#)

Springplank naar duurzame werkgelegenheid voor de minstbedeelden

Op voorstel van Frank Vandenbroucke, Minister van Werk en Pensioenen, Kathleen Van Brempt, Staatssecretaris voor Arbeidsorganisatie en Welzijn op het werk, Rudy Demotte, Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid en Maria Arena, Minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen, hechtte de Ministerraad zijn goedkeuring aan het principe van toekenning van financiële hulp aan de OCMW's opdat deze aan hun publiek een begeleiding verzekeren die hen de mogelijkheid biedt duurzaam te worden ingeschakeld op de arbeidsmarkt.

Op voorstel van Frank Vandenbroucke, Minister van Werk en Pensioenen, Kathleen Van Brempt, Staatssecretaris voor Arbeidsorganisatie en Welzijn op het werk, Rudy Demotte, Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid en Maria Arena, Minister van Ambtenarenzaken, Maatschappelijke Integratie, Grootstedenbeleid en Gelijke Kansen, hechtte de Ministerraad zijn goedkeuring aan het principe van toekenning van financiële hulp aan de OCMW's opdat deze aan hun publiek een begeleiding verzekeren die hen de mogelijkheid biedt duurzaam te worden ingeschakeld op de arbeidsmarkt.

DE MAATREGEL IN HET KORT - De OCMW's kunnen een financiële tegemoetkoming genieten teneinde specifieke vormen van integratiebeleid te ontwikkelen voor hun publiek.- Deze begeleiding wordt gecoördineerd door partnerschaps-akkoorden met de openbare diensten voor werkgelegenheid en gewestelijke vorming. - De doelstelling bestaat erin de overgang te bevorderen van het leefloon of van de welzijnscentra naar de klassieke arbeidsmarkt.- De federale interventie zal worden gekoppeld aan de inschakeling in de bedrijfswereld.- De jaarlijkse subsidie bedraagt 500 → per persoon. DE CONTEXTDe wet op het leefloon van 26 mei 2002 bekrachtigde het recht op arbeid voor de sociaal gemarginaliseerde doelgroepen ressorterend onder de OCMW's. Zij legde de klemtoon op speciaal voor die personen ontworpen inschakelingstrajecten teneinde hen de toegang te vergemakkelijken tot het verwerven van een beroepservaring op de arbeidsmarkt.De maatregel is een succes : 12.000 personen onderschreven een inschakelingscontract. Welgeteld 10.000 onder hen genieten de maatregel " artikel 60 § 7 ", een vorm van sociale bijstand waarmee het OCMW de werkzoekenden een baan bezorgt: de persoon in kwestie kan hetzij in de eigen diensten worden tewerkgesteld, hetzij ter beschikking worden gesteld van derden. Het OCMW ontvangt daartoe een subsidie vanwege de federale overheid voor de hele duur van de tewerkstellingsperiode. Teneinde bovendien de tewerkstelling in privébedrijven te stimuleren, werd in de vorige legislatuur beslist om de maatregel " artikel 61 " verder te ontwikkelen, met name door de OCMW's in staat te stellen overeenkomsten te sluiten met een privébedrijf.Het volstaat voor een OCMW om de gerechtigden op een leefloon of op een sociale tegemoetkoming voor tewerkstelling onder te brengen bij een werkgever van de privésector en aan deze laatste een tutoraatspremie toe te kennen van 250 → in ruil voor een begeleidings- en opleidingsprogramma van de tewerkgestelde persoon.Deze maatregel bleek echter ontoereikend om de OCMW-gerechtigden er op een dynamische wijze toe aan te zetten, reële

verbintenissen aan te gaan bij de werkgevers van de privésector. Teneinde derhalve een duurzame inschakeling tot stand te kunnen brengen bij deze uiterst kwetsbare doelgroepen, dienen nog veel inspanningen te worden geleverd. In het bijzonder wanneer het erom gaat, hen de nodige beroepskwalificaties te bezorgen die hen in staat moeten stellen om een arbeidsovereenkomst te sluiten in de traditionele privésector. Vaak dient een OCMW, van zodra een persoon effectief wordt tewerkgesteld, het hoofd te bieden aan moeilijkheden van sociale aard die te maken hebben met de kenmerken die eigen zijn aan het doelpubliek (stiptheid op de werkplek, overmatige schuldenlast, persoonlijke problemen van de betrokkene...). Vandaar dringt zich de noodzaak op van begeleidingsmethodes die zijn aangepast aan de specificiteiten van genoemde doelpublieken en dit, voorafgaandelijk aan het tewerkstellen van de betrokken personen bij privéwerkgevers. Om redenen van doeltreffendheid en rationaliteit, dient men zich daarbij te baseren op de verworven deskundigheid en know-how die door de openbare tewerkstellings- en opleidingsorganismen of hun erkende partners via de trajectontwikkeling aan de betrokkenen werden verstrekt.

DE VOORSTELLEN GOEDGEKEURD DOOR DE MINISTERRAAD :

- De maatregel strekt ertoe, de OCMW's in staat te stellen partnerschapsovereenkomsten te sluiten met de regionale openbare tewerkstellings- en opleidingsorganismen.
- Doel is : een grotere deelname van de gerechtigden op een leefloon of maatschappelijke tegemoetkomingen gedurende de diverse stadia van het inschakelingstraject, teneinde hun kansen op aanwerving bij de werkgevers van de privésector te verhogen.
- Een jaarlijkse subsidie van 500 – per begeleide persoon wordt aan het OCMW uitgekeerd. De federale interventie wordt gekoppeld aan een inschakeling, in de onderneming, van iedere individueel begeleide persoon. Het inschakelingsmechanisme stoelt op partnerschapsovereenkomsten met de openbare tewerkstellings- en opleidingsorganismen van de drie Gewesten en de Duitstalige Gemeenschap, rekening houdend met hun regionale specificiteiten.
- De OCMW's zullen ook over de mogelijkheid beschikken om een beroep te doen op prospectie-instrumenten betreffende de werkaanbiedingen in de privésector die ontwikkeld werden door de regionale openbare diensten voor arbeidsbemiddeling.
- De partnerschapsovereenkomsten zullen tevens gebruik maken van een methodologie inzake de socioprofessionele balans, afgestemd op de bijzondere kenmerken van die doelpublieken.

RECHTHEBBENDEN EN KOSTPRIJS

De kostprijs van de maatregel bedraagt 500 – per begeleide persoon en per jaar. De maatregel wil ieder jaar voorzien in de intensieve begeleiding van 7.500 gerechtigden op het leefloon of op sociale tegemoetkomingen, in partnerschap met de regionale diensten voor arbeidsbemiddeling. Het budget hiervoor bedraagt derhalve 3.750.000 –. Het ultieme doel van deze maatregel is ervoor te zorgen dat de meest kwetsbaren en laag geschoolden toegang zouden krijgen tot de klassieke arbeidsmarkt.

Gepubliceerd door FOD Kanselarij van de Eerste Minister - algemene directie Externe Communicatie

21 mrt 2004 -18:00

Hoort bij [MINISTERRAAD VAN 21 MAART 2004](#)

Welzijn van de bejaarden in rusthuizen

Op voorstel van Maria ARENA, Minister van Maatschappelijke Integratie, hechtte de Ministerraad zijn goedkeuring aan het ontwerp dat ten doel heeft meer billijkheid tot stand te brengen voor de bejaarden in de rusthuizen evenals een betere bescherming van de families met lage inkomens.

Op voorstel van Maria ARENA, Minister van Maatschappelijke Integratie, hechtte de Ministerraad zijn goedkeuring aan het ontwerp dat ten doel heeft meer billijkheid tot stand te brengen voor de bejaarden in de rusthuizen evenals een betere bescherming van de families met lage inkomens.

DE MAATREGEL IN HET KORTDe procedures inzake de terugvordering van de sociale tegemoetkomingen bij de families van de bejaarden die in rusthuizen verblijven, luiden voortaan als volgt :- De verplichting om de maatschappelijke bijstand bij de families terug te vorderen, wordt versoepeld.- Indien een OCMW vanuit een billijkheidsbepaling beslist om de uitgekeerde bijstand terug te vorderen, moet het een voor alle OCMW's identiek geldend barema toepassen.- Om de gezinnen met lage inkomens te beschermen, zal de inkomensdrempel beneden dewelke geen enkele terugvordering mogelijk is, worden opgetrokken. De contextIn België verblijven 107.032 bejaarden in rusthuizen en in rust- en verzorgingstehuizen. Voor sommigen onder hen zijn de verblijfskosten hiervoor soms te hoog. De gemiddelde maandelijkse verblijfskosten in een rusthuis bedragen immers 855 ? (909 ? voor een rust- en verzorgingstehuis). Wanneer personen de kosten voor hun verblijf niet zélf kunnen betalen, worden zij veelal geholpen door de eigen familie of door het OCMW. Eén persoon op vier die in een rusthuis of een rust- en verzorgingstehuis verblijft, komt zodoende ten laste van een OCMW. In totaal genieten ongeveer 25.000 bejaarden een maatschappelijke tegemoetkoming ten laste van het OCMW wanneer zij in een rusthuis verblijven. De geldende praktijk verplicht het OCMW dat een dergelijke sociale tegemoetkoming toekent ertoe, een gedeelte ervan terug te vorderen bij de familie van de bejaarde. Naast de wettelijke inkomensdrempel beneden dewelke het OCMW de sociale tegemoetkoming niet mag terugvorderen bij de onderhoudsplichtigen, staat het elk OCMW vrij om volgens een eigen barema het aandeel te bepalen van de families, in functie van de inkomsten van deze laatste. Aangezien elk OCMW zijn barema in volle autonomie bepaalt, kunnen van de ene gemeente tot de andere aanzienlijke verschillen qua behandeling optreden. Zo veroorzaken de terugvorderingsbarema's van de sociale tegemoetkomingen verschillen die, tussen de OCMW's onderling, een spanning kunnen bereiken gaande van 1 tot 15 of soms zelfs van 1 tot 20. Dit betekent b.v. dat de bijdrage van een persoon met een netto gemiddeld inkomen van 1.200 ? per maand in de ene gemeente 28,5 ? per maand en in een andere gemeente... 382 ? per maand zal belopen ! Deze verschillende behandelingswijzen zijn geenszins te rechtvaardigen en zijn derhalve onaanvaardbaar. Zij liggen vaak aan de oorsprong van verslechterde relaties met de familie van de bejaarde die het OCMW om sociale bijstand moet verzoeken. Om al die redenen hield de Minister voor Maatschappelijke Integratie er absoluut aan maatregelen te nemen met als doel de geldende praktijken te stroomlijnen en de families met lage inkomens beter te beschermen. Zij nam derhalve het besluit, het stelsel grondig te hervormen.

DE VOORSTELLEN goedgekeurd door de Ministerraad :1. Het principe van de terugvordering van de sociale bijstand bij de families van de bejaarden die in een rusthuis verblijven, blijft verworven. Afwijkingen hierop blijven nochtans mogelijk: enerzijds kan het OCMW steeds van deze verplichting op individuele wijze afwijken voor zover zijn beslissing wordt ingegeven door billijkheidsredenen; anderzijds beschikt de OCMW thans over de mogelijkheid om op algemene wijze aan terugvordering bij de families te verzaken, op voorwaarde dat deze beslissing op plaatselijk niveau wordt overlegd.2. Indien een OCMW evenwel beslist om de sociale bijstand terug te vorderen, zal het voortaan één enkel terugvorderingsbarema moeten naleven dat dus identiek is voor alle OCMW's van het land. Doel is, het beginsel van de gelijke behandeling op die wijze te veralgemenen. Dit eengemaakte barema zal bovendien zeer progressief zijn: het voorziet in een minieme bijdrage van de families met geringe inkomens en in een aanzienlijkere bijdrage vanwege de families met hogere inkomens. Anders gezegd, hoe minder men verdient, hoe minder men betaalt - en dit met een minimale inkomensdrempel beneden dewelke geen terugvordering mogelijk is. Daartegenover staat dat wie méér verdient, meer bijdraagt ! Dit systeem zal zich laten inspireren door het opgelegde terugvorderingsbarema inzake het leefloon.3. Op dit ogenblik wordt een inkomensdrempel in acht genomen beneden dewelke geen enkele terugvordering mogelijk is. Dit bedrag beloopt thans, op jaarbasis, 14.445,28 ? (belastbaar inkomen) vermeerderd met 2.527 ? per persoon ten laste. Aangezien de Minister voor Maatschappelijke Integratie genoemd bedrag te laag vindt om de families met lage inkomens daadwerkelijk te kunnen beschermen, heeft zij besloten dat bedrag op te trekken en op hetzelfde niveau te brengen als dat van het leefloon, d.i. 18.056,59 ?/jaar, vermeerderd met 2.527,92 ? per persoon ten laste. Ten einde ongelijkheden te voorkomen tussen de families die onroerende goederen bezitten en deze zonder, zal bij het bepalen van de inkomensdrempel benevens het belastbaar inkomen ook rekening worden gehouden met het kadastraal inkomen van de goederen die men bezit. Indien het kadastraal inkomen van deze laatste 2.000 ? bedraagt of dit bedrag overschrijdt, zal het belastbaar inkomen worden vermeerderd met driemaal het bedrag van het kadastraal inkomen. Deze hervorming beoogt een gelijkere behandeling en een betere solidariteit tussen de generaties onderling.

Gepubliceerd door FOD Kanselarij van de Eerste Minister - algemene directie Externe Communicatie

21 mrt 2004 -18:00

Hoort bij [MINISTERRAAD VAN 21 MAART 2004](#)

Niet begeleide vreemde minderjarigen

Op voorstel van Marie Arena, Minister van Maatschappelijke Integratie, heeft de Ministerraad de nota over het opvangsysteem van de niet begeleide vreemde minderjarigen goedgekeurd.

Op voorstel van Marie Arena, Minister van Maatschappelijke Integratie, heeft de Ministerraad de nota over het opvangsysteem van de niet begeleide vreemde minderjarigen goedgekeurd.

DE MAATREGEL IN HET KORT- Alle niet begeleide minderjarigen zullen zonder onderscheid worden opgevangen volgens hun administratief statuut.- De opvang gebeurt in twee fases : o een eerste fase van " observatie en oriëntatie ", met een dringende opvangplaats, een fase van aanpassing en de balans van de psychosociale situatie;o een tweede fase gedurende welke de minderjarige wordt doorgezonden naar een opvangplaats, met een begeleidingsplan.- Een voorafgaande procedure, georganiseerd door Fedasil, zal georganiseerd worden voor minderjarigen aan wie de toegang tot het grondgebied werd geweigerd. DE CONTEXTHet regeerakkoord voorziet in de snelle oprichting van een voogddienst voor de niet begeleide minderjarigen teneinde hen een juridische bescherming te verzekeren. Het voorziet er ook in, dat deze minderjarigen niet meer worden opgevangen in gesloten centra bij de grens - maar in beveiligde instellingen die aangepast zijn aan hun leeftijd,en dat ze tevens onder toezicht staan en beschermd worden om uitbuiting door misdadige kringen te voorkomen.De Vlaamse en de Franse Gemeenschap dienen nauw betrokken te worden bij de organisatie en de financiering van deze instellingen, evenals aan de begeleiding van de jongeren, wat ook het sluiten van een samenwerkingsakkoord tussen de federale Staat en de gemeenschappen impliceert. In het huidige systeem worden de niet begeleide minderjarigen die zich in procedurele fase bevinden van de asielaanvraag, opgevangen op Federaal niveau -terwijl de overige worden opgevangen door de gemeenschappen. Genoteerd dient te worden, dat een voogdijmechanisme ingang vindt op 1 mei eerstkomend voor alle niet begeleide minderjarigen die op het grondgebied aankomen. Een voogd zal ermee worden belast, een asiel- of toelatingsaanvraag voor een verblijfsvergunning in te dienen en, in het belang van de minderjarige, toezien op de naleving van de rechten inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf en de verwijdering van de vreemdelingen en, ten slotte, de verhaalmogelijkheden uitputten.Iedere overheid die in kennis werd gesteld van de aanwezigheid, aan de grens of op het grondgebied, van een niet begeleide minderjarige, informeert onmiddellijk de voogddienst hiervan. Zodra deze laatste genoemde informatie ontvangen heeft, neemt hij de betrokken persoon ten laste, gaat over tot diens identificatie, steltterstond een voogd aan en neemt contact op met de bevoegde overheden met het oog op de huisvesting van de betrokkene. DE VOORSTELLEN GOEDGEKEURD DOOR DE MINISTERRAAD Het voorgestelde opvangmodel van niet begeleide minderjarigen is het volgende: - opvang van alle niet begeleide minderjarigen, zonder onderscheid volgens hun administratief statuut,- opvang in twee fases.- Een1ste fase van " observatie en oriëntatie ", georganiseerd op Federaal niveau, maar mede gefinancierd door de gemeenschappen, met een maximumduur van 14 dagen. - Een variante van deze eerste fase wordt georganiseerd voor de

minderjarigen aan wie de toegang tot het grondgebied werd geweigerd. De opvang moet op waardige wijze geschieden, aangepast aan hun leeftijd maar zonder evenwel af te wijken van de regels inzake de toegang tot het grondgebied. Deze eerste fase zal tenuitvoerlegging van verschillende noodzakelijke etappes mogelijk maken :- een dringende opvangplaats: beschikbare plaatsen zowel tijdens de dag als de nacht, 7 dagen op 7,- een fase van acclimatisering op een beveiligde plaats waar de minderjarige omkaderd wordt op psychologisch, sociaal, administratief en juridisch vlak,- de opstelling van een eerste balans van de psychosociale situatie van de minderjarige, in functie waarvan een meer permanente oplossing zal worden uitgewerkt. Deze balans zal worden opgesteld door de opvangstructuur in een eerste fase, in nauwe samenwerking met de voogd van de minderjarige, op basis van het resultaat van de informatie die werd uitgewisseld tussen de Dienst Voogdij en de opvangstructuur. De minderjarige zal in een tweede fase in een toegewezen opvangstructuur worden ondergebracht die bepaald wordt in functie van de individuele situatie van de minderjarige. Deze tweede fase wordt georganiseerd door de gemeenschappen en door de Federale Overheid . De opvangplaats kan een instelling zijn voor hulp aan jongeren, of een opvangcentrum georganiseerd op Federaal niveau, een individuele autonome instelling met de financiële hulp van het OCMW en een gespecialiseerde begeleiding - of nog een plaatsing in een opvangfamilie. In een tweede fase maakt de minderjarige dus het voorwerp uit van een begeleidingsplan omvattende een basisopvang (voedsel, huisvesting, medische verzorging), psychosociale en juridische bijstand, toegang tot onderwijs en opleiding, en toegang tot vrijetijdsbesteding.

Gepubliceerd door FOD Kanselarij van de Eerste Minister - algemene directie Externe Communicatie

21 mrt 2004 -18:00

Hoort bij [MINISTERRAAD VAN 21 MAART 2004](#)

Asielzoekers

Op voorstel van Mevrouw Marie Arena, Minister van Sociale Integratie, hechtte de Ministerraad zijn goedkeuring aan de oriëntaties bedoeld om de kwaliteit en de samenhang van de opvang van de asielzoekers te verbeteren.

Op voorstel van Mevrouw Marie Arena, Minister van Sociale Integratie, hechtte de Ministerraad zijn goedkeuring aan de oriëntaties bedoeld om de kwaliteit en de samenhang van de opvang van de asielzoekers te verbeteren.

DE MAATREGEL IN HET KORT- De opvang van de asielzoeker verpersoonlijken.- Een menswaardige opvang verzekeren.- Het nut van het verblijf opvoeren.- Een maximale verblijfsduur opleggen in de collectieve opvangstructuren.- Het terugkeerbeleid aanzwengelen.- Een bijzondere aandacht besteden aan de meest kwetsbare groepen.- Een voorontwerp van wet indienen betreffende de opvang.**DE CONTEXT**Een opvangbeleid van de nieuwkomers ontwikkelen dat stoelt op de verantwoordelijkheid en de zelfredzaamheid van elke persoon vormt volgens het regeerakkoord de eerste stap naar hun integratie in de samenleving.Het Regeerakkoord stelt zich algemeen ten doel, de opvang van de asielzoekers te verbeteren. Het signaleert ook de omzetting door de Regering tegen februari 2005 van een Europese richtlijn (2003/9/CE) tot vaststelling van de minimumnormen voor de opvang van de asielzoekers.Tijdens de vorige legislatuur vormde de beslissing om ongeveer 18.000 opvangplaatsen ter beschikking te stellen en de financiële tegemoetkomingen in materiële hulp om te zetten tijdens de eerste fase van het verblijf van de asielzoekers een beduidende ommekeer voor de rationalisatie van de asielsector. Hetzelfde geldt voor de oprichting van het Federaal Agentschap voor de opvang van de asielzoekers, Fedasil, een echte administratie ter ondersteuning van het asielbeleid, bedoeld om de uiteenlopende modaliteiten ervan in goede banen te leiden.De totale opvangcapaciteit die thans wordt aangeboden door de diverse partners die belast zijn met de opvang, heeft nagenoeg zijn verzadigingspunt bereikt. Deze toestand noopt tot het nemen van een reeks van interne beheersmaatregelen inzake de opvang (de termijnen waarbinnen het OCMW de ontvankelijke asielzoekers dient op te vangen of bijvoorbeeld de vermindering van de verblijfsduur in het spoedcentrum bij een vrijwillige terugkeer) maar vooral externe maatregelen (termijn van de procedure en van beroep, uitwijzingen, toegang tot de arbeidsmarkt, ...).**DE HUIDIGE SITUATIE VAN DE OPVANG VAN DE ASIELZOEKERS** Opvangcapaciteit 15.219 plaatsenTheoretische bezetting 86 %Bezetting na aftrek van de plaatsen die niet kunnen worden toegekend 94 %Dagelijkse gemiddelde aankomst van asielzoekers 72Ondanks de reeds geboekte vooruitgang moeten er nog bijkomende inspanningen worden geleverd. Dat is de doelstelling van de oriënteringsnota van de Minister van Maatschappelijke Integratie, bekrachtigd door de Ministerraad, in haar opvangbeleid. De algemene doelstelling van het opvangbeleid maakt het voorwerp uit van een consensus : iedere asielzoeker in procedure dient een levensniveau te hebben in overeenstemming met de menselijke waardigheid.Deze wettelijke verplichting wordt gekoppeld aan de toekenning van materiële of financiële hulp. De inhoud van

de opvang, de modaliteiten van begeleiding, de omvang en de beperkingen van de opvang evenals de organisatie van de vrijwillige terugkeer vereisen een duidelijk politiek kader. Vanaf het ogenblik dat de asielaanvraag ontvankelijk wordt verklaard, komt de asielzoeker terecht in een wettelijk stelsel van welzijnswerk (Organieke wet van de OCMW's). Gedurende de periode van ontvankelijkheid, wanneer een beslissing over de aanvraag te lang op zich laat wachten, kunnen we oordelen dat de toekomst van dit individu te lang in het ongewisse blijft hangen en dat de materiële hulp in een gemeenschapscentrum niet meer van toepassing is. In het kader van de materiële hulp is het bijgevolg nuttig een meer geïndividualiseerde opvangstructuur op touw te zetten. Een opvangplaats mag geen wachtzaal zijn om de asielzoekers te plaatsen. Dit mag niet worden verlaagd tot een eenvoudig instrument in het beheer van de "migratiestromen". Integendeel, het opvangcentrum moet vooreerst een woongelegenheid zijn, die aan de inwoners de opportuniteit biedt een project te ontwikkelen; het centrum moet mensen begeleiden die een complexe, onzekere en vaak pijnlijke situatie doormaken ingevolge de opgelopen trauma's. Het moet de bij procedure uitgewezen asielzoekers de mogelijkheid bieden hun migratieproject te herzien en hun terugkeer te organiseren. De Minister van Maatschappelijke Integratie wenst de begeleiding van de asielzoekers te intensifiëren en te diversifiëren gedurende heel hun verblijf, teneinde hun terugkeer voor te bereiden indien zij werden uitgewezen of zoniet hun integratie in de Belgische maatschappij voor te bereiden in geval van erkenning van het statuut van vluchteling.

DE VOORSTELLENDe voornaamste actiepunten voor de bevordering van de kwaliteit en de coherentie van de opvang van de asielzoekers zijn de volgende.

- Elke asielzoeker die in België aankomt, brengt 3 tot 5 dagen door in een informatie- en oriëntatiecentrum om een geschikte opvangplaats te bepalen.
- Er is geen sprake meer van een onbeperkte verblijfsduur in een opvangplaats: de Minister van Maatschappelijke Integratie zal een maximale verblijfsduur bepalen voor de collectieve opvangstructuur.
- De opvang wordt verpersoonlijkt. Elke asielzoeker wordt uitgenodigd een persoonlijk project te definiëren. De doelstelling hierbij bestaat erin dat het verblijf van de asielzoeker op Belgisch grondgebied niet nutteloos mag zijn, ongeacht het resultaat van zijn aanvraag: opleidingen, voorgesteld in partnership met de vormingsactoren, zullen nuttig blijken in geval van terugkeer naar het land van oorsprong of, indien de vluchteling wordt erkend als dusdanig, zich te integreren in België.
- Het beleid voor hulp bij de terugkeer zal worden aangezwengeld. Het betreft hier een alternatief voor de gedwongen terugkeer. De hulp bij de vrijwillige terugkeer dient te worden opgevat als een individuele hulp bij de herdefiniëring van het migratieproject. Deze is gebonden aan de opvang, als een van de instrumenten ter ondersteuning van het persoonlijk project van de asielzoeker. Vandaar het belang van de ontwikkeling van kennis en nuttige vormingen in geval van terugkeer naar het land van oorsprong. Op eenzelfde wijze dienen de programma's voor terugkeer gediversifieerd te worden in functie van de landen van terugkeer en het betrokken publiek.
- Bijzonder aandacht zal worden besteed aan de meest kwetsbare groepen: zwangere vrouwen of slachtoffers van verminking van geslachtsdelen, kinderen, zieken, slachtoffers van mensenhandel, ...

- Een voorontwerp van wet over de opvang zal ingediend worden om de Europese richtlijn (2003/9/CE) om te zetten in de minimale opvangnormen. Deze toekomstige wet zal de bepalingen bekrachtigen inzake verbetering van de opvangkwaliteit onder impuls van de Minister van Maatschappelijke Integratie.

Gepubliceerd door FOD Kanselarij van de Eerste Minister - algemene directie Externe Communicatie